

Kamila Rudzińska

"Miciński:między poezją a snem", Małgorzata Baranowska, "Teksty" nr 2 (1973) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 16/50, 118

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(I) BALCERZAN Edward: Przez znaki. Granice autonomii sztuki poetyckiej. Na materiale polskiej poezji współczesnej. Poznań 1972, W.Poz., ss. 307, nlb. 4, zł 35.-

Naczelną kategorią interpretacyjną w książce jest strukturalne pojęcie tekstu. Zawarto tu szkice poświęcone metodologii wiedzy o literaturze ("Kim jest badacz literatury współczesnej?"), autonomii sztuki poetyckiej, stosowalności podziału gatunkowego w obrębie czasu teraźniejszego literatury ("Sytuacja gatunków"), komunikatom z kręgu kultury masowej, wzajemnym stosunkom poszczególnych kodów literatury i kultury. Autor stara się opisać współczesną epokę literacką jako całość poddaną dwom tendencjom: dążności do autonomizowania sztuki słowa i - opozycyjnej - dążności do "całkowitej niemal rezygnacji z bytu autonomicznego".

BP/50/1

K.Z.

(I) BARANOWSKA Małgorzata: Miciński: między poezją a snem. "Teksty" 1973 nr 2 s. 94-103.

Autorka stwierdza, że rzeczywistość poetycka utworów Micińskiego jest często podporządkowana snom. Przy tym, za każdym razem, gdy wkraczamy u tego poety w domenę snów, zapowiada on ją niejako, wskazując moment graniczny między snem a nie-snem. To podkreślanie granic snu pozwala je jednocześnie przekraczać, a to znaczy - przekraczać nieuchronną samotność poety, gdyż tylko we śnie "ja" indywidualne zjednoczyć się może z "ja" mitycznym, a więc powszechnym.

BP/50/2

K.R.